

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 167/18

Λουξεμβούργο, 7 Νοεμβρίου 2018

Απόφαση στην υπόθεση C-171/17
Επιτροπή κατά Ουγγαρίας

Η αποκλειστική εκμετάλλευση εθνικού συστήματος πληρωμών μέσω κινητών συσκευών από επιχείρηση ελεγχόμενη από το ουγγρικό Δημόσιο αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης

Μολονότι οι υπηρεσίες που προσφέρονται στο πλαίσιο του συστήματος αυτού συνιστούν υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος, η παροχή τους δεν μπορεί να ανατεθεί κατ' αποκλειστικότητα σε κρατικό μονοπώλιο

Από την 1η Ιουλίου 2014, στην Ουγγαρία, η Nemzeti Mobilfizetési Zrt., ουγγρική εταιρία που ανήκει εξ ολοκλήρου στο ουγγρικό Δημόσιο, εκμεταλλεύεται το εθνικό σύστημα πληρωμών μέσω κινητών συσκευών, η χρήση του οποίου είναι υποχρεωτική για τη μέσω κινητών συσκευών καταβολή τελών για τη δημόσια υπηρεσία σταθμεύσεως, τη χρήση του δημόσιου οδικού δικτύου, τη μεταφορά επιβατών και όλες τις άλλες υπηρεσίες που παρέχονται από δημόσιους οργανισμούς. Οι πάροχοι των υπηρεσιών αυτών υποχρεούνται καταρχήν να διασφαλίζουν την πρόσβαση των πελατών στις εν λόγω υπηρεσίες μέσω του εθνικού συστήματος πληρωμών μέσω κινητών συσκευών.

Σύστημα πληρωμών μέσω κινητών συσκευών είναι το σύστημα που παρέχει στον πελάτη τη δυνατότητα να πληρώνει ορισμένη υπηρεσία μέσω συστήματος ηλεκτρονικής εμπορίας προσβάσιμο χωρίς σύνδεση προς σταθερό σημείο, με τη χρήση τηλεπικοινωνιακού μέσου, συσκευής ψηφιακής τεχνολογίας ή άλλου εργαλείου πληροφορικής.

Η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι το εθνικό σύστημα πληρωμών μέσω κινητών συσκευών που θέσπισε η Ουγγαρία συνιστά παράνομο κρατικό μονοπώλιο και, ως εκ τούτου, αντιβαίνει στις διατάξεις της οδηγίας για τις υπηρεσίες¹ και θίγει την ελευθερία εγκαταστάσεως και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγή λόγω παραβάσεως κατά του κράτους μέλους αυτού.

Στο πλαίσιο αυτό, η Ουγγαρία φρονεί, μεταξύ άλλων, ότι ακόμη και αν υποτεθεί ότι οι υπηρεσίες που προσφέρονται μέσω του επίμαχου εθνικού συστήματος πληρωμών μέσω κινητών συσκευών εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, πράγμα το οποίο αμφισβητεί, εντούτοις οι υπηρεσίες αυτές συνιστούν υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος (ΥΓΟΣ) ως προς την οποία η εφαρμογή της οδηγίας υπόκειται σε περιορισμούς.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο διαπιστώνει καταρχάς ότι η οδηγία τυγχάνει εφαρμογής επί των εθνικών μέτρων με τα οποία θεσπίστηκε το επίμαχο εθνικό μονοπώλιο. Πράγματι, μόνο οι ΥΓΟΣ οι οποίες επιφυλάσσονται αποκλειστικώς σε δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς ή τα μονοπώλια τα οποία υφίσταντο κατά την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της οδηγίας εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της.

Εντούτοις, το Δικαστήριο εκτιμά ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι οι υπηρεσίες τις οποίες αφορούν τα επίδικα εθνικά μέτρα δεν συνιστούν ΥΓΟΣ. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει συναφώς ότι το γεγονός ότι, κατά το παρελθόν, οι υπηρεσίες αυτές παρέχονταν από ιδιωτικούς φορείς δεν κλονίζει αφ' εαυτού τη νομιμότητα του χαρακτηρισμού από την Ουγγαρία των εν λόγω υπηρεσιών ως ΥΓΟΣ.

¹ Οδηγία 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ 2006, L 376, σ. 36).

Κατά συνέπεια, οι ειδικοί κανόνες τους οποίους προβλέπει η οδηγία σε σχέση με τις ΥΓΟΣ εφαρμόζονται επί των ως άνω υπηρεσιών.

Περαιτέρω, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι το επίμαχο εθνικό σύστημα πληρωμών μέσω κινητών συσκευών συνιστά «απαίτηση», κατά την έννοια της οδηγίας, διότι επιφυλάσσει υπέρ κρατικού μονοπωλίου την πρόσβαση στη δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών πληρωμής μέσω κινητών συσκευών. Μια τέτοια «απαίτηση» πρέπει να είναι συμβατή με τις σωρευτικές προϋποθέσεις περί μη εισαγωγής διακρίσεων, περί αναγκαιότητας και περί αναλογικότητας, τις οποίες προβλέπει η οδηγία. Το Δικαστήριο εκτιμά εν προκειμένω ότι **το επίμαχο εθνικό σύστημα δεν πληροί την προϋπόθεση περί αναλογικότητας**. Συγκεκριμένα, η ίδια η Ουγγαρία παραδέχθηκε ότι υπήρχαν μέτρα λιγότερο επαχθή και λιγότερο περιοριστικά της ελευθερίας εγκαταστάσεως από τα επίμαχα μέτρα για την επίτευξη των επιδιωκόμενων από το κράτος μέλος αυτό σκοπών που συνίστανται, μεταξύ άλλων, στην προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών διά της βελτιώσεως της λειτουργίας της αγοράς υπηρεσιών πληρωμής μέσω κινητών συσκευών. Το Δικαστήριο διευκρινίζει, ως προς το σημείο αυτό, ότι ένα σύστημα πράξεων παραχωρήσεως στηριζόμενο σε διαδικασία ανοικτή στον ανταγωνισμό θα μπορούσε, επί παραδείγματι, να αποτελέσει τέτοιο, λιγότερο περιοριστικό μέτρο.

Υπ' αυτές τις συνθήκες, δεδομένου ότι η Ουγγαρία δεν απέδειξε ότι η τήρηση των ως άνω προϋποθέσεων είναι ικανή να εμποδίσει την υλοποίηση των σκοπών που επιδιώκονται με τα επίμαχα μέτρα, το Δικαστήριο συνάγει το συμπέρασμα ότι **τα μέτρα αυτά δεν είναι συμβατά με τις διατάξεις της οδηγίας τις σχετικές με την ελευθερία εγκαταστάσεως**.

Τέλος, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **τα επίδικα μέτρα συνιστούν δυσανάλογο περιορισμό της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών**.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582